

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petič a Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3.—, večji inzerati petič vrsta Din 4.—, Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—, Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 66, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE, Ob kolodvoru 100, Račun pri poštne delovnem zavodu v Ljubljani št. 10.301.

POSET POLJSKIH GOSTOV JE USTVARIL NERAZRUŠNE VEZI

Po pristrčnem sprejemu v Ljubljani so si gostje včeraj ogledali Gorenjsko in Bled, davi pa so se preko Zagreba vrnil v domovino

Ker smo o svečanem kosilu v banski palači ter o pristrčnem sprejemu med potjo na Bled čitali že davi, moramo izpolniti le to, da se je v Kranju zahvalil za sprejem poljski poslanec Feliks Gwizdz, ne pa poslanec in tajnik sejma prof. M. Wawrzynowski, ki je pa navdušil množico v št. Vidu.

Na Bledu

Po sprejemu na Bledu se je večina gostov v spremstvu podala na jezero ter se odpravila na otok, drugi so pa napravili izlet okrog jezera. Vsi gostje so navzlic temu, da je na Bledu skoraj neprestano deževalo in da ni bilo razgleda na planine, izražali največje občudovanje za a biser naše domovine, pra posebno so pa pohvalili tudi podjetnost naših hotelierjev, ki so zgradili tako velike in moderne ter udobno opremljene hotele, s kakršnimi bi se ponasala tudi najsvetlejša svetovna letovišča.

Po izprehodu po Bledu in vožnji po jezeru so se vsi izletniki zbrali v veliki dvorani hotela »Toplice« k večerji ter sedli k mizi, ki je bila nadvse elegantno dekorirana z živo rdečimi salvijami in solnčnorumenim solidom. Razen gostov iz Poljske ter njih sprijateljevalcev iz Beograda in Zagreba so se poslovilne večerje udeležili tudi minister dr. Šverljuga s svojo soprogo dvornico damo Šverljugo, podpredsednik senata dr. Fran Novak s soprogo Vido, minister n. r. Ivan Mohorič, senatorja dr. Gregorin in dr. Rožič, poslanec dr. Vošnjak, radovljiški sreski načelnik dr. Vrečar, blejski župan g. Vovk, Društvo prijateljev poljskega naroda so zastopali predsednik dr.

Mole, podpredsednik dr. Stele in odborniki poljski rojak Haslakiewicz, dopisnik Centralnega Presbira Anton Zobeč, seveda tudi ravnatelj Putnika in Zveze za tujski promet Pintar s tajnikom Valaskom. Omeniti moramo, da je Zveza za tujski promet takoj ob prihodu poljske delegacije v Ljubljano razdelila med goste ogromno propagandnega materiala, zlasti pa brošur in albumov s slikami naših krajev, razen tega je pa aranžiral »Putnik« tudi vse bivanje Poljakov v Sloveniji v največjo zadovoljstvo vseh udeležencev.

Kakor rečeno, so bili pri večerji na Bledu tudi njih spremljevalci iz Beograda in Zagreba, ki v včerajšnjih listih njih imena niso bila točno navedena, zaradi prevelikega navala in gneče pri sprejemu na kolodvoru, zato jih pa danes imenujemo: predsednik Narodne skupščine in minister dr. Kosta Kumandur, polnomočni minister in poslanik v Varšavi Branko Lazarevič, poslanec in bivši minister dr. Velikar Janković, senatorja dr. Ljudevit Gaj in Jovan Nešković, poslanci Tripko Ninković, dr. Dragutin Kostić, Jovan Arandjelović, Dušan Antunović, Milan Stepanović, tajnika skupščine Ante Kovač in Ljubiša Lazarevič, tajnik senata Vladimir Andrić, tajnik predsedništva Narodne skupščine Sima Saso, tajnik ministrstva zunanjih del Miroslav Stamenković, inšpektor ministrstva prometne Bradvarevič, ki je vlak spremljal po vsaj državi, nadalje referent Centralnega Presbira Mihajlo Stojanović, sekretar Stanislav Mencinger, Nikola Božić ter direktor sarajevskega »Putnika« Roje kot maršal pota.

Pozdrav ministra Mohoriča na Bledu

Pri večerji je prvi dvignil čašo minister n. r. Ivan Mohorič kot poslanec radovljiškega sreza ter navdušil s svojimi izjavami vse navzoče tako, da je bil skoraj pri vsakem stavku prekinjen z aplavzi in odobravanji. Minister n. r. Ivan Mohorič je med drugim dejal:

Na svoji poti po kraljevini Jugoslaviji ste prispeli na končno točko. Davi ste razgledali našo belo Ljubljano, popoldne pa naš alpski biser Bled. Utrujenosti od dolgega in napornega poto, polni raznovrstnih vtisov s pota po Jugoslaviji, ko ste dospeli na skrajno zapadno mejo, kjer tisočletje stoji naš rod na braniku slovinstva na skrajnem zapadu. Vam je predobro znano, kako boleste žrtve nam je diktirala mirovna pogodba, kolike žrtve smo morali doprinesti v interesu ohranitve mira in reda v Evropi v dne, ko smo se združili z našimi brati Hrvati in Srbi v osvobodeno Jugoslavijo. Vi ste lahko opazili lep napredek, ki ga nam je omogočila politična svoboda na vseh poljih kulture in gospodarstva, ki dokazuje, da težke žrtve niso bile zaman. Ko vas pozdravljam v svojem volilnem srezu tu pod branikom naših zapadnih meja, moglo mi sivo Triglavom, želim, da bi odnesli po tem kratkem bivanju in po prekratko odmerjenem času za razgledanje vsega onega, kar bi vam zelo zanimivega razkazati in predočiti kot uspeh naših borb, kot pridobitev naših stremeljenj in kot program našega bodočega dela. skratka — da vse to vtisne v vas še tik pred odhodom v domovino, globok in neizbrisni spomin na naše kraje in na naš narod.

Medsebojni obiski naših narodnih skupščin in senatov so po mojem globokem prepričanju važne investicije, ki so bile prepotrebne baš v sedanjem času, da se nudi predstavnikom obeh bratskih slovanskih narodov prilika, da spoznajo pravo razpoloženje in mišljenje ljudstva. Bili ste svedci pri strčnem sprejemu širom naše domovine. Kar tekmovala so med seboj mesta ki ste jih posetili, da ne zaostanejo drugo za drugim, mi, ki smo popolnoma pri kraju vašega potovanja prišli na vstni red, se bojimo, da so nas prekosili drugi v tem, kar so vam nudili. Toda verujte eno, da smo prožeti mi, ki stojimo tu na skrajni severni in zapadni straži, od iskrenega in udanega prijateljstva in simpatij za našega velikega sobojevnika iz svet vne vojne, za bratski poljski narod in njegove predstavnike. Mi se radujemo impozantnega razmaha in napredka poljske republike in smo prepričani, da bo ta vaš poset pri nas v bodoče še bolj utrdil vezi, ki so nas spajale dosedaj in da bo ta vaš poset mejnik in pričetek novega dela na zblizanju slovanskih držav za uveljavljanje mira in zagotavljanje napredka obeh bratskih narodov.

Zahvala Poljakov

V imenu Poljakov je takoj vstal poslanec Josef Witomak, ki je izrazil največjo

zahvalo poljske delegacije za gostoljubnost v Sloveniji in v vsej državi ter zlasti poudarjal lepoto naših krajev. Vsi poljski parlamentarci bodo delovali za oživitvenje skupnih idealov in se potrudili, da izpolne veliko svoje poslanstvo, ki so ga prevzeli z delom za vzajemnost med Poljsko in Jugoslavijo. Za to veliko idejo bodo delali tako pošteno, kakor se se za poljsko svobodo borile poljske legije. Po znanem govoru poslanca Witczaka so poljski poslanci zapeli legionarsko himno, ki so jo naši parlamentarci spremljali z najburnejšim aplavzom.

V imenu oficijelnih spremljevalcev poljske delegacije je se zahvalil Poljakom za obisk senator Nešković v francoskem jeziku, za njim je pa predsednik Društva prijateljev poljskega naroda prof. dr. Mole orisal zveze med Poljski in Slovenci v minulosti in sedanjosti ter poudaril, naj bi prijateljskim dnevom sedanjega obiska sledili dnevi dela za idejo poljsko-jugoslovenske vzajemnosti. Poetično je nato v francoskem jeziku govorila še članica poljskega parlamenta ga. Ludwika Wolaska, ki je zlasti orisala srčno kulturo našega naroda, ki se je tako sijajno pokazala na potovanju poljske delegacije po vsej državi. Vicemarsal senata Anton Bogucki se je z vznemirjenimi besedami zahvalil vsem ministrom, senatorjem in poslancem, damam in sploh vsem, ki so po-

možni k tako lepemu uspehu izleta, posebno pa našemu poslaniku v Varšavi ministru Branku Lazareviču ter končal z geslom »Kochajmo se — Ljubimo se!« Končno je navdušil vse prisotne še poslanec dr. Kostić, ki je hvalil nadvse gostoljuben sprejem jugoslovenske delegacije na Poljskem ter poudarjal, da je Poljska večna, kakor naj bo večno tudi prijateljstvo med Poljsko in Jugoslavijo, da nam bo mogoče rešiti izpod tuje jarma poslednjega Poljaka in poslednjega Jugoslavena. Spet je po dvorani zabučala poljska legionarska himna, nato so pa gostje še dolgo ostali v prijateljskem pogovoru s svojimi jugoslovenskimi prijatelji. Deloma so prenočevali kar na Bledu, ostali so se pa odpeljali v Lesce, kjer jih je čakal njih posebni vlak, da so lahko prenočili v njem.

Povratek v Ljubljano

Davi ob 8. so se poljski delegatje s svojimi spremljevalci pripeljali v Ljubljano, kjer so jih pričakovali ban dr. Drago Marušić s tajnikom dr. Brolihom in večimi drugimi zastopniki banske uprave, podpredsednik senata dr. Fran Novak s soprogo Vido, ki je prinesla poljskim damam v slovo velik šopek, župan dr. Dinko Puc, ki je soprogi vodje vsega izleta, vicemarsal sejma in bivšega ministra univ. prof. Wacława Makowskega izročil v slovo krasno kito nežnobarvnih rož, nadalje so bili prisotni pri slovesu predsednik apelacijskega sodišča Vrančić, železniški direktor Cugmus z načelniki, predsednik Zveze za tujski promet načelnik dr. Rudolf Mraz z ravnateljem Pintarjem, podžupan prof. Jare, a za Društvo prijateljev poljskega naroda sta se prišla posloviti dr. Stele in Haslakiewicz, slovesa se je pa udeležilo še tudi prav znatno število drugega občinstva ter vojaška godba.

Vsi so se predvsem zanimali za zdravje voditelja izleta vicemarsala sejma Makowskega, ki smo že včeraj o njem poročali, kako je zaradi velikih naporov pri sprejemih oboli, da ni mogel iz vagona. Vicemarsala so namreč napadle srčne slabosti in naši zdravniki so imeli pri njem do večera pomanentno službo, ponoči je bil pa ves čas pripravljen poljski poslanec, ki je obenem zdravnik. Pacijentu se je zdravje naglo zboljšalo in davi se je spet zdrav ves ginja zahvaljeval mestnemu zdravniku dr. Misu za veliko skrb slovenskih zdravnikov. Vicemarsal Makowski se spet počuti krepkega in bo po izjavi zdravnikov brez skrbi in zdrav nadaljeval pot v domovino.

Slovo

Kakor najboljši prijatelji so se Ljubljanci poslovili od svojih odličnih gostov, ki jim je vojaška godba za slovo zaigrala veselo poljsko korčnico. Tri vagona posebnega poljskega vlaka so priklopih beograjskemu brzovlaku, ki odhaja iz Ljubljane ob 9. in prispe v Zagreb ob 12.50, nato pa čez Subotico in Budimpešto nadaljujejo pot v svojo daljno domovino, ki nam je z njihovim obiskom postala mnogo bližja ter nad vse mila in draga.

Pred izpremembami v avstrijski vladi

V političnih krogih pričakujejo, da se bo že ta teden razčistila napetost med vlado, Heimwehrom in Landbundom

Dunaj, 20. septembra. a. »Tagespost« piše o notranjem političnem položaju:

Spričo hudih nasprotstev med Landbundom in Heimatschutzom se bodo vsa važna politična vprašanja odločila že v najbližji bodočnosti. V poročilu, ki ga bo danes podal zvezni kancelar dr. Dollfus na seji vodstva krščanske socialne stranke, bo oboje: tudi gotove sklepe o nadaljnjem taktičnem postopku krščanske socialne stranke. Z druge strani naglašajo, da bo podal kancelar ob pričetku današnje seje ministrskega sveta politično izjavo, ki bi utegnila zadovoljiti zastopnike Landbunda in Heimatschutzta in vsaj časno omogočiti sodelovanje.

»Neuigkeits Weltblatt« trdi, da bo dočel razvoj političnega položaja razviden že iz osebnih izprememb, ki jih je pričakovati prav v kratkem. Zato se da sklepati, da bo sedaj v kratkem rekonstruirana Dollfusova vlada, o čemer se je že dalje časa razpravljalo.

Dunaj, 20. septembra. Č. O priliki vojaških manevrov v Solnogradu je imel vojni minister Vaugoin govor, v katerem je na-

glasil, da se ni treba bati nesoglasij v vladi. Sedanja doba je tako važna in cilji, ki jih zasleduje vlada, tako vzvišeni, da bo avtomatično očuvana enotnost vlade. Če hočemo skupno zmagati, se moramo tudi podrediti skupni komandi.

Dunaj, 20. septembra. Č. Vodstvo Heimwehra je imelo včeraj v Inomestu sejo, na kateri je sprejelo ostro resolucijo proti govoru podkancelarja Winklerja in proti politiki Landbunda. V svoji izjavi naglašajo, da Heimwehr še nadalje ostala nepokolebljivo pri zahtevi, da se mora tudi Avstrija izpremeniti v stanovsko državo po fašističnih načelih. Heimwehr je podpiral dr. Dollfusa v prepričanju, da se je dr. Dollfus odločil za isto pot. Vodstvo Heimwehra bo te dni posetilo dr. Dollfusa in zahtevalo, da z dejani demantira izjave podkancelarja Winklerja, ki je, kakor znano, zahteval povratek v demokracijski režim.

Vatikan, 20. septembra. AA. Sv. oče je odlikoval s Kristusovim redom predsednika avstrijske republike Miklasa, s redom zlatih ostriog pa avstrijskega zveznega kancelarja Dollfusa.

Politična rudarska stavka na Štajerskem

Hitlerjevsko usmerjena Alpine Montan Gesellschaft je iz političnih motivov izzvala rudarsko stavko in dobila zato vladnega komisarja

Dunaj, 20. septembra. Na gornjem Štajerskem je v revirih Alpine Montan Gesellschaft pred 14 dnevi izbruhnila rudarska stavka. Podjetje je brez povišanja znižalo rudarjem njihove prejemke skoro za eno četrtino. Ko so ostala pogajanja brez uspeha, so rudarji proglasili stavko ter se zabarikadirali v rovu. Tudi na posredovanje vlade dužba ni hotela pristati na poravnavo, čeprav je bilo delavstvo voljno pristati na delno znižanje mezd. Nasprotno pa je družba storila vse, da bi spor še bolj poostrila. Tako je prekinila električni tok, da so ostali delavci v rovih v temi, zabranila donajanje hrane in naposled ustavila tudi dotok vode.

Vse to je vzbudilo v javnosti veliko začudenje in naposled je tudi vlada uvedla preiskavo, ki je pokazala, da je stavka izzvana od družbe iz političnih motivov. Večina delnic Alpine Montan Gesellschaft je namreč v rokah nemških državljanov, ki so

navdušeni pristaši Hitlerja. Zato so sedaj izzvali stavko, da bi na ta način povzročili neprijetnosti avstrijski vladi in naenkrat delavstvo proti njej.

Vlada je sinoči dolgo razpravljala o tej zadevi ter se naposled odločila za drakonistične ukrepe. Izdala je zasnovo uredbo, ki določa s takojšnjo veljavnostjo, da mora Alpine Montan Gesellschaft plačevati rudarjem in vsem ostalim svojim nameščencem mezde in plače v oni višini, kakor so veljale 1. aprila in ki so deloma višje, kakor pa jih je družba plačevala nazadnje. Vlada je obenem postavila družbi vladnega komisarja, ki ima nalogo in dolžnost nadzirati izvajanje vseh ukrepov, ki jih je izdala vlada. V vladnih krogih upajo, da bodo na ta način strli odpor Alpine Montan Gesellschaft, ki potem takem nima ne gospodarskega, ne socialnega, morda celo političnega ozadja.

Francosko stališče zmaguje

Italija in Amerika sta v načelu že sprejeli francosko zahtevo po mednarodni kontroli oboroževanja

Pariz, 20. sept. AA. Vprašanje nadzorstva nad oboroževanjem, v katerem začenjajo polagoma vse države razen Nemčije gledati neobhodni pogoj za znižanje vojaških efektiv, je bilo glavni predmet razgovorov med francoskimi in ameriški zastopniki. V okolici Normana Davisa izjavljajo, da je ameriška teza precej blizu francoski in da so ob oboje obstoječe divergencije bolj na polju metodoloških kakor pa v načelu. Zedinjene države so pristale avtomatske in periodične kontrole in ne nasprotujejo kategorično francoskim zahtevam glede preizkusne dobe in sankcij, ki se jim zde manj vznemirljive zanje, kakor pa za evropske države. Če bo, kar ne bi bilo izključeno, splošna konvencija vpoštevala posebni položaj USA, ne bi bil pristanek USA nanjo zvezan z nepremagljivimi težavami. Norman Davis bo še počakal v Parizu, da bo videl, kakšen bo končni izid razgovorov, nato bo po podkonec tedna odpotoval v Ženevo. Potovanje v Rim in Berlin bo odgodil, ker upa, da se bo mogel z voditelji nemške in italijanske delegacije pogovoriti že v Ženevi.

Pariz, 20. sept. AA. Vtis, ki so ga napravili včerajšnji razgovori na pariški listi, je dokaj optimističen. Ne samo, da se je doseglo zblizanje med washingtonskim in pariškim stališčem; tudi obenem tudi zadoščenjem ugotavljajo, da je Boncour istočasno sprejel italijanskega poslanika kakor Musolini Chamberlana: to dokazuje, da vlada sporazum med Rimom in Parizom. Zdej je treba počakati še rezultata Edenovega poročila na seji britanske vlade. Med tem pa listi z veliko pozornostjo beležijo potovanje poljskega zunanjega ministra Becka v Pariz. Tako pravi »Petit Parisien«: Ze program Beckovega potovanja v Pariz kaže, da sta dali pobudo za to obisk tako francoska kakor poljska vlada. Zato je ta obisk nova vidna manifestacija globokega in tradicijskega prijateljstva, ki družijo Poljsko s Francijo. Tisti redki oblaki, ki so zasirili francosko-poljsko obzorje ob nekih razgovorih v Ženevi in v trenutku podpisa pakta štirih, so se sedaj srečno raztopili, kar je obema državam v veliko korist.

Moža zastupila in pobegnila z ljubčkom

Gradec, 20. septembra. Avstrijska žandarmerija je včeraj popoldne aretirala na podlagi tiralice, ki jo je izdala mariborska policija, v Sernau pri Gamitzu viničarko Kristino Divjakovo in njenega ljubčka, 40-letnega hlapca Antona Kajzerja iz Zgornje Sv. Kungote, ki je osumljen, da je zastupila svojega moža. Jože Divjak, ki je bil mnogo starejši od svoje žene, je živel že dolgo v nesrečnem zakonu. Žena je imela razmerje s hlapcem in je preteklo soboto odšla z doma. Ko si je v nedeljo Divjak s svojo 12 letno hčerko iz prvega zakona skahal kosilo in sta ga s hčerko použila, je obema postalo slabo. Divjak se naslednjega dne umrl, hčerko pa so prepeljali v bolnico, kjer se še bori s smrtjo. Preiskava je ugotovila, da je bila moka, iz katere sta si pripravila kosilo, zastupljena. Žena in njen ljubček sta pobegnila preko meje v Avstrijo, kjer so ju sedaj aretirali ter ju bodo izročili še v teku današnjega dne jugoslovenskim oblastem.

Poljčane se modernizirajo

Poljčane, 18. septembra. Da bi dobil električno razsvetljavo en kilometer dolgi pas samotne ceste, ki spaja občini Poljčane in Pikel, je bila že dolgo vroča želja tukajšnjega in okoliškega prebivalstva. Čeprav pa je v kraju že več let elektrarna, je cestna električna razsvetljava počasi napredovala. Najprej jo je dobila občina Pikel, za njo Sp. Poljčane in šele te dni del omenjene ceste do Dravinjskega mosta, kar je oskrbevala občina Poljčane.

Zanimivo je, da so zavirali napredek naravnost smešno malenkostni momenti. Tako so zahtevali nekateri posestniki, na katerih ozemlju bi naj stali drogovji za napeljav, samo za to v zameno luč 5ih in še več žarnic za svojo hišo brezplačno; na to podjetnik seveda ni mogel pristati. Tudi pri tem delu ceste so se vršila dolgotrajna

pogajanja med občno, podjetnikom in posestniki. Minuli teden je vendar prišlo do sporazuma in je bila izvršena že tudi montaža. Žarnice so zažarele v veselje vseh, ki imajo tod v večernih in zgodnjih jutranjih urah opravka. In teh ni malo, saj je cesta banovinska in močno frekventirana.

Ob tem razveseljivem dogodku pa ža ne moremo prezreti dejstva, da je ostal — pekelski — del ceste še vedno v trdovratni egiptovski temi. Zeleti in upati je, da bo zdaj čimprej tudi občina Pikel poskrbela za svoj še nerazsvetljeni del, da bo tako tukajšnja cestna razsvetljava popolna.

Jugoslovenska razstava v Solunu

Solun, 20. septembra. AA. Včeraj je predsednik vlade Tsaldaris obiskal jugoslovenski paviljon na solunskem velesejmu. Predsednika je sprejela uprava jugoslovenske zbornice v Solunu a predsednikom Dingarcem in tajnikom dr. Mihajlovicem na čelu. Sprejemu je prisostvoval tudi delegat trgovinskega muzeja Kosovac. Tsaldaris si je z velikim zanimanjem ogledal razstavni svetlo in se podrobno informiral zlasti o žitaricah in gozdnih proizvodih. Ko je zapustil paviljon, je izrekel zadovoljstvo grške vlade, da se je kraljevina Jugoslavija uradno udeležila solunskega velesejma; hkratu se je zelo laiskavo izrazil o ureditvi paviljona. Včeraj sta si jugoslovenski paviljon ogledala tudi grški kmetijski minister Teotokis in minister za narodno zdravje Cakopoulos.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devize: Amsterdam 2306.40—2326.76, Berlin 1364.58—1375.38, Bruselj 796.91 do 800.85, Curih 1108.35—1113.85, London 177.53—179.13, Newyork 3674.94—3703.20, Pariz 223.82—224.94, Praga 169.56—170.52, Trst 300.18—302.58 (premijsa 28.5%). Avstrijski šilling v privatnem kilingu 8.85.

INOZEMSKÉ BORZE.

Curih: Pariz 20.1559, London 16.05, Newyork 334, Bruselj 71.19, Milan 27.1250, Madrid 43.10, Amsterdam 206, Berlin 123.20, Dunaj 57.25, Praga 15.30, Varšava 57.70, Bukarešta 8.06.

... zvečer priletimo nazaj v Ljubljano

Ob šestih še na Grobničkem polju nad Sušakom, ob pol sedmih pa že na ljubljanskem letališču

Ljubljana, 20. septembra. Torej vrnil se še nismo s Sušaka. A naš vlak ne vozi več, v petek so ga spravili za letos v »remizo«. Nas je še pripeljal, potem je pa šel počivat. Škoda. Popotnik, ki te pripelje pot na Sušak, ne pozablja, da imaš gori na hribu nad mestom čudovito bogato in zanimivo

poglavje iz zgodovine naše zemlje. Trstaki Kaštel ... Mir junaka ... Slučajno smo zavili skozi preperela grajska vrata in že je nas pozdravil nasmejan ženski obraz. V gladki nemščini z izrazito nemškim naglasom je nas postrežljiva žena vprašala, če si hočemo ogledati znamenitosti slavnega gradu. Dvema Nemkama je bila nekatera že omenila.

In potem je šlo kakor po maslu. Človek bi mislil, da ima pred seboj profesorja zgodovine, pa smo imeli le našo

najožjo rojakinjo Franciško Pogačarjevo iz Begun na Gorenjskem. To vam zna naštevati vse, kar spada v zgodovino starega gradu in njegovih vladavin! Že pred vojno je dobila službo pri zadnji grofici Nugent; vsako leto preživi sezono v gradu, kjer sprejema tujce in jim razkazuje neštete zanimivosti, čez zimo se pa vrne v svoj rojstni kraj in se popelje na Lambergov grad, če te je volja ozreti se nazaj v davne čase. Pravi, da jo je zgodovina veselila že v otroških letih. In res je zna lep kosček na pamet. Slovinci, ki vas vodi poleti pot čez Sušak, ne pozabite ogledati se pri Pogačarjevi Franki na Kaštelu.

Bogata in burna zgodovina dveh slavnih plemiških rodbin — Frankopanov in Nugentov — je zazidana in zakopana v teh mračnih zidovih. Zadnja grofica Nugent, stara že 82 let, živi pozabljena v gradu — trenutno se leči v zagrebški bolnici — in tudi njo čaka

vdolbina v debeli steni, kamor zazidajo po smrti njeno truplo kakor za zidali trupa njenih prednikov in prednic. Vsi so zazidani stoji. In ko jo je naša Franka nekoč vprašala, zakaj hoče tudi ona po smrti stati, ji je to čudno željo pojasnila takole:

— Vi, navadni zemljani, ležite v zemlji in boste morali na sodni dan šele vstati. Mi pa že stojimo in bomo pred večnim sodnikom čisto predno boste vi vstali.

Vidiš jih, aristokratov, tudi pred večnim sodnikom hočejo biti prvi, da bi nas ubogje plebejce odredili od nebes. No, ta privilegij jim lahko mirno pustimo, da nas le od nebes tu na zemlji ne odrivajo več.

V isti vrsti s Frankopani in Nugenti je zazidana v steno tudi

leta slavnega angleškega pisatelja Bernarda Shawa

Jane Shaw. Hodila je na počitnice k svoji prijateljici grofici Nugentovi, pa jo je nenadoma pobrala pljučnica.

Nekaj časa so gospodovali tik po vojni v gradu Italijani. In dvatisočletna kultura je tudi tu zapustila sledove. Niti mrtvi ni majo miru pred njo. Enega veljaka so odkopali, mu pobrali dragocenosti in meč, okostnjak pa vrgli na grajsko dvorišče. Čast, komur čast. Pa še na druge načine so se ovekovečili tam, kamor se vrača Napoleonov in celo Cezarjev duh. Franciška Pogačarjeva ti pove o njih še marsikaj lepega. In pravi, da že vedo, zakaj se utrjujejo na nasprotnem bregu. Kultura je treba braniti, posebno če je že tako stara.

Franka nas popelje še v mračno votlino pod kapelico, kjer je bila zazidana bela gropa s Trstata s svojim ljubčkom, potem se pa poslovljamo od nje in hitimo po stopnicah nazaj doli v mesto. Za nami mračna preteklost, pred nami svetla bodočnost, tu gori diš preperelosti, smrti, tam doli kipeče življenje, tu podzemni rovi, tam zrčne ceste v nedogledne daljave. Na meji dveh svetov smo in hitro se vračamo v naš, lepši, svobodnejši, človeku bližji svet ...

Z našim dobrim prijateljem Vilharjem smo srkali v tistem zalivčku sladko bakarsko vodicco, ko se je naglo blizala ura odhoda. Še bi bili radi uživali njegovo gostoljubnost, pa je nas vezala objuba, da

priletimo zvečer nazaj v Ljubljano. Prvi polet po težki nesreči in zadnji v sezoni ... Saj veste, da ga človek ne more žrtvovati bakarski vodici.

Varno je nas pripeljal naš skrbni »postajenačelnik« tudi nazaj na letališče. V mestu sta priredila še dva ljubljana, inž. Ciril Juvan in njegova soproga. Nekaj dni pred katastrofo na Studencu sta bila priletela na Sušak in zdaj se vračata po isti poti in še na misel jima ne pride slediti malodušnem in strahopetcem. Tako je nas že pet, kolikor je v letalu sedežev, a za soprogo pilota Jerošenka ne bo prostora. Rada bi odletela z možem v Slovenijo, pa ne bo mogla, ker so vsa mesta zasedena. Strojevodja ali šofer bi nemara protestiral, če bi jima dejali, da ne smeta popeljati s seboj ženic. Pilot pa niti ugovarjati ne sme.

Na letališču si nestrpen, četudi sicer nestrpnosti ne poznaš. Tempo življenja čutiš kakor nikjer drugje.

V pristanšču bodočnosti stojš. Nehote pogledujemo na ure. Zdaj, zdaj mora biti Jerošenko iz Zagreba tu. Sladka ženica je tudi nestrpna, saj se že dolgo ni sta videla. Zjutraj jo je hotel pozdraviti po telefonu, pa so mu iz hotela sporočili, da še spi. — Nikar je ne budite. — Je dejal, saj se bova videla zvečer, ko se vrnem iz Zagreba. In še v Beograd bi bil lahko »stopil« mimogrede, pa bi bil vendar še pravočasno nazaj. O, ti sladka ženica!

Naše nestrpnosti je konec, izza hribov se prikaže naš »vlak«, naglo, neohlajeno se nam bliža, komaj se prav ostrmo v višave, že se spušta na letališče in obstane pred nami ... Brž mu potegnemo iz repa vreče peska in jih nadomestimo s potniško prtljago. Rep mora biti obtežen, da se ptič v zraku ne postavi na glavo.

Naš vrli krmar Jerošenko se poslavja od svoje žnice, mi pa stiskamo roko našemu ljubeznjivemu gostitelju in ga vabimo na

kranjske klobase s kislim zeljem.

Obljubi nam, pa mu nič ka, ne verjame. Kdo bi zamenjal špansko kri in bakarsko vodicco za ljubljansko meglo? Muzika se pretaka Vilharjem po žilah ...

Jerošenko se je poslovlj, že sedi za krmilom. Motor zabuč, propeler zabrni ... zemlje ni več pod nami, proti zapadu se dvigamo iz kotline Grobničkega polja. Že vidimo zopet pod seboj naše sinje morje ... Po morju bodočnosti plovemo nad morjem preteklosti in napol sedanosti ... Tam doli globoko pod nami se vije med hribi železna kača, zasekana v skale se zvija po strmih klancih in kar smili se ti, tako je majhna, okorna, počasna. Zapuha po nji vlak in komaj je prisopihal na tretjo postajo Sv. Kuzam, si ti že na ljubljanskem letališču oddal »vozni listek« dr. Rapetu ... A postaj je na železni kači

od Sušaka do Ljubljane 69.

Samo za hip so nam ušle misli drugam, pa se je že dvignil Jerošenko z nami v sirovi višave, da bi lahko pobožali Rinsjakovo picčo, če bi nam bile roke malo daljše. In še se vzpenja, še čutimo, kako nam poganejejo krila. Voloska, Opatija in čeka se skrivajo globoko doli pod nami za obzorje, kakor bi jih pritiskalo nekaj k tlom, le Sušak se še poslavja od nas, pa tudi on nam kmalu izgine izpred oči. Sonce se že pčizlato s krvavo rdečo večnino zarjo nčosklon o? zapada do zahoda, zatonu se bliža, hišcem in človekom pod nami ne sije več l nas se spremlja, nas ponosne ljudi na krilih zmagojučega duha. A taj bi se bali če je sonce z nami ...

In očaj Triglav je naš. Tam daleč nekje na severu zapira naše obzorje srpin. zlobnim očem. Na jugu naše morje, na severu naš Triglav, na vzhodu naša luč, na zapadu naše sonce ... Mi pa redi te

čarobne simfonije zdravja, moči, duha in življenja.

O, duša človekova, kako bi ne pela v prekipejajoči radosti in ponosu? ... Kako pritlikavi, smešni ste vi, ki mislite, da nam boste izsušili naše morje, podminirali našega očaka, ugasnili našo luč in zatemnili naše sonce! ... Mi letimo naprej, a vas je

strah, vam se je zajejala katastrofa v mozem in kosti ...

Da, mi letimo naprej. Sinji Jadran in sivi Triglav, objeta v enem pogledu ... Le poj, propeler, le reži zrak ... Le krmari, ti vrli sin prostrane ruske zemlje ... Da sem vozmogoten, bi ti dal motor in propeler, ki bi te dvignila tako visoko, da bi poljubila tvoje utrjene oči to sveto zemljo naše neugasljive luči ...

Triglav in morje smo objeli z enim pogledom ... In še bi se radi dvignili, da bi nam objele žejne oči vso širno domovino od vzhoda do zapada, od severa do juga, brez meja, brez topov in strupenih plinov. Rus-krmar krmari ... Dvignili bi se tako visoko nad izmučeno mater zemljo, da bi videli na nji samo še človeka, zdravega, silnega, plemenitega, postenegega, stremečega kvišku in naprej ... Rusu-krmarju se zaupajmo ... Jerošenko sedi za krmilom ...

Sopotnik mi pokaže z roko nazaj na morje, obenem pa naprej na Triglav, in obraz se mu jasni. Mar je tudi on domcel vso veličino tega nepozabnega prizora?

Se nekaj minut, ne minut, sekund, pa nas pozdravljajo na eni strani Bloke, na drugi pa Kočevje z Ribnico in Velikimi Laščami. Da, vse to se drži gledano iz zračnih višav kar nekako skupaj. Prelepi so prizori pod teboj in prehitro sestavlja čarovnikova roka pravilnični mozaik belih hiš, pisanih njiv in zelenih gozdičev, da bi utegnil na vsakem ustaviti pogled. Če bi mogel, bi obstal nad tem čudom stvarstva, da bi se ti naslajalo oko brez konca. A propeler brni,

še pičlih deset minut, pa smo v Ljubljani.

Se vidiš Kočevje in Velike Lašče na desni, na levi Bloke, pred seboj pa Turjaški grad, a čez deset minut boš pri D. M. v Polju!

Krim nas pozdravi, tik pod nami je naravnost nad Igom slavnemu nad ljubljansko kotlino, Ljanska cesta beži za nami v daljavo, čudovito lepo je izansko polje v jesenski odeji. Pa ni časa, da bi vse videl in vse občudoval. Komaj se dobro zaveš, da si ob pol petih popoldne še pil ob morju bakarsko vodicco, da si ob šestih še stal na Grobničkem polju nad Sušakom, pa je ura pol sedmih in letalo se ustavi na ljubljanskem letališču. Škoda, da je vse lepo na svetu tako kratko!

Boj času in daljavi! Nad 250 potniških letal reže vsak dan v Evropi zračno morje tja in nazaj, nad 2500 ljudi se dvigne z njimi v zračne višave in komaj vsako leto enkrat slišimo o letalski nesreči v civilnem letalstvu. Pokažite šoferja, ki ima za seboj dvanajstkratno pot okrog zemlje brez najmanjšega nesreče, kakor jo je imel pokojni Nikitin! Jože Zupančič.

Za slovenske učne knjige

Ljubljana, 20. septembra.

Solski pouk na osnovnih in srednjih šolah se je pričel. Žal pa so učne knjige in učni načrti, zlasti na srednjih šolah, še vedno nepopolni in neprikladni za današnje gospodarske in prosvetne razmere. Zato se popolnoma upravičeno razburja vsi narodno zavedni študenti, boječ se zopet slabega napredka svojih otrok, ker posvečamo narodni prosveti za duhovno, moralno in telesno vzgojo posameznikov in narodne celote, glede na geografski, gospodarski in kulturni položaj posameznih krajev, v katerih živi naš narod, premalo pozornosti, ker ne upoštevamo okolištin, ki so največje važnosti za povzdigo naroda in državne misli, ker ne nudimo mladini v nje ožjem materinem jeziku učnih pripomočkov in knjig, iz katerih se najlepše, najlažje je bila to za nas! Šnoli, ki smo jo morali predelavati in prebavljati, smo se učili brez zanimanja, le subparno, radi napredka in pozitivnega reda v spričevalu, nismo se pa učili iz ljubeznjive in patriotičnem čutom v srcu, med tem ko smo slovenskemu materinemu jeziku posvečali vso pozornost in se ga učili iz ljubezni, s popolnim čutom v srcu in v hrepenenju, doseči vrline in zmognosti naših prvobitnikov, narodnih borcev za našo svobodo, čeprav smo morali z gnevom v srcu ta naš občutek navidez pred našimi narodnimi sovražniki večkrat prikriti.

To je bil tudi glavni vzrok, ki ga bivša nemška vladajoča gospoda ni pravočasno odkrila, vzrok, da smo rapidno hoteli k osamosvojitvi v svojo lastno državo, ljubljeno Jugoslavijo.

Z letošnjim učnim načrtom so v dravski banovini uvedene med drugimi za III. in IV. razred srednjih šol »Medenice nemške vadinice, s srbsko - nemškim učnim jezikom, ter v IV. raz. Popovičeva »Istorija Jugoslovenov novog veka«. Iz zgoraj obrazložene naš in našo mladino tako postopanje ne zbližuje z brati Hrvati in Srbi, nasprotno nas od njih le oddaljuje. Zlasti za zgodovino Jugoslovenov, ki je za nas in našo mladino največjega pomena in najvažnejši predmet, bi se morala izdati pri nas takoj slovenska knjiga, ker se edino tem potem v ožjem materinem jeziku najlažje vzbudi in podkpe v mladini ljubezni in zvestoba do kralja, naroda in domovine. Narodna zgodovina je zlasti za manj nadarjene dijake že sama na sebi zelo težak predmet, četudi je pisana v slovensčini, kaj šele v srbohrvaščini, katere naša mladina v IV. razredu srednjih šol še zdaleka ne more popolnoma obvladati. Srbohrvaščina pa naj ostane samoumevno kot samostojen predmet, samo da

bi se tega poslužili glede slovensčine tudi naši bratje Srbi in Hrvati na njihovih srednjih šolah.

Zelo dobrodošli pa so nam srbohrvaški profesorji, z veseljem jih sprejemamo, da se približe kot bratje in sestre spoznamo, ter na podlagi ustnne govornice in predavanj olajšamo naši mladini pot do cilja. To bo edina prava in trdna podlaga za državno in narodno edinstvo, pot, ki bo naravnim, ne pa prisilnim potom s pomočjo učnih knjig, v dobi par desetletij popolnoma izenačila jezik našega troimnega, v bistvu enega naroda. Ako hočemo sebi, narodu in državi dobro, potek s takimi vsiljivimi učnimi metodami.

Iz Kranja

— Živahno predvolilno gibanje. Sinoči je bil sklican ob 20. uri v Ljudskem domu sestanek pred kratkim ustanovljenega Obrtniškega društva. Že na ustanovnem občnem zboru, kakor tudi na kasnejših sestankih, se je zahtevalo, da obrtnišvo strnjeno in enotno nastopi pri bodočih občinskih volitvah, pa bodisi samostojno ali pa da se veže na ono politično skupino, ki bo obrtniškem stanu nudila največje zastopstvo na svoji kandidantni listi. V ta namen je bil tudi izvoljen šestčlanski odbor, ki naj vodi pogajanja, toda brez obvez. Ta sklep pa so nekateri člani odnosno celo sam predsednik kršili. Zato je bil sinočni sestanek jako buren. Nastopilo je več govornikov, pokazala sta se dva tabora in pretil je razkol odnosno celo razpust sestanka. Končno pa so se le zedinili in predlagali sta bili dve listi kandidatov-obrtnikov. Z veliko večino je bila izvoljena od g. Liebra predlagata sledeča lista: gg. Jeglič Rudolf, Sink Franc, Pernuš Josip, Pernuš Janez, Osterman Miha, Wendling Jurij, Slabe Avgust, Majnik Ignac, Kern Adolf in Grašič Ivan sč izvoljeni obrtniki so edini upravičeni nastopiti v imenu obrtnikov in se pogajati z nosilcem liste politične skupine g. županom Ciril Pircem. Ob 22. je predsednik g. Rebolj zaključil sestanek, na katerem je bil navzoč kot zastopnik vlade sreski podnačelnik g. Majnihič.

— Na državne streiske tekme v Beogradu, ki bodo od 17.—23. t. m. in se jih udeležijo najboljši strelci iz vse države, je delegirala tukajšnja krajevna Streljaška družina 5 najboljših kranjskih strelcev in sicer gg. Smole Avgusta, Muzolini Maksa, Rozman Franceta, Tavčar Ivana in Jelenc Cirila, ki so sinoči z brzovlakom odpotovali.

SK Korotan, Kranj, vljudno javlja SK Javorniku, Rakek, da je na tendencijsne in resnici naravnost v obraz bjoče vesti o prvenstveni tekmi dne 17. t. m. prisiljen reagirati na edino primeren in sporten način, namreč, da vso zadevo v primerni obliki, podkrepjeno s poročili verodostojnih prič, sporoči ljubljanskemu nogometnemu podsavezu. Za posledice naj se SK Javornik zahvalimo piscu omenjenih člankov.

V Stični je tudi lepo

Velik lov in piknik v Temeški dolini.

Stična, 20. septembra. V nedeljo 24. t. m. priredi krajevni odbor »Kriček v Stični velik lov in piknik. Lov se bo vršil v bukovski občini, piknik pa v Temeški dolini v Štorovju.

Za to prireditve vlada pri nas veliko zanimanje. Lov se lahko udeležijo vsi lovci, ki imajo loveške karte. Poleg domačih lovcev so vabljene tudi ljubljanski. Zelo nas je razveselilo, ko smo prejeli obvestilo, da se love udeležijo korporativno vsi člani loveškega kluba železničarjev direktije dr. železnice v Ljubljani. Lovišče je zelo obširno, saj se razteza čez več občin. Zato se ni treba bati, da bi bili lovci v napoto drug drugemu.

Ljubljanski lovci izstopijo v Stični, istotako tudi ostali izletniki. Na postaji bodo čakali nanje vodniki, ki bodo odpeljali lovce v lovšče, izletnike pa na izlet v Stično in bližnje okolice. Vodniki bodo čakali pri prihodu prvega izletniškega vlaka in pri prihodu drugega jutranjega, t. j. ob 6.30 in 8.30 uri.

Izletniki si bodo ogledali stiški samostan, od tam pa se bodo napotili skozi Mečino, kjer si bodo lahko ogledali jame, ki jih sedaj raziskujejo, v Brezovec k Brezovškovi jami in nato na Pristavo, potem pa v Temeški dolino do Štorovja, kjer bo piknik. Piknik se prične okoli 13. ure. Do takrat bodo lovci že končali z lovom in se sešli z izletniki v Štorovju pri pikniku. Tam pripravimo Stičani gostom veselo presenečenje. Poskrbljeno je za harmonikarje, ki bodo vneto igrali, da bomo vsi zidane volje, posebno, tudi, ker si bomo lahko privoščili, kar bomo hoteli. Dobili se bodo pečeni prešički, kranjske klobase, sir, salame, kruh, pečivo, vino, pivo, žganje, likerji in še druge dobrote. Razvil se bo lahko tudi ples na trati.

Če bo deževno vreme, bomo prireditve preložili na prihodnjo nedeljo. Pričakuje mo pa lep, solnčen dan, kakor je bil preteklo nedeljo. Zato pa Ljubljanačani, če le morete, prihitite v našo sredo! Dolenjci odhaja z ljubljanskega kolodvora ob 5.19 — s tem imate polovično vožnjo — in ob 7.26. Stroški so tako nizki, da ne igrajo nobene vloge!

S Ponikev

— Nesreča kolesarja. Ko so šli v nedeljo ljudje k jutranji maši v Trebnje, je privozil po cesti s kolesom N. N., doma v bližini Trebnjega. Zaletel se je na vso moč v A. Zupančiča iz Dol. Ponikev in ga podrl tako, da je zadobil nekaj prask in si raztrgal obleko. Zadeva je bila prijavljena orožniški postaji v Trebnjem, a zadnje besedo bo izreklo sodišče.

— Napad. Po deželi ljudje radi obiskujejo ob nedeljah svoje znance. Tako se je napotila v nedeljo N. P., doma iz Martinje vasi, k svojim prijateljem na Rihpovec. Pot jo je vodila po gozdu. Naenkrat je skočil iz grmovja neznan moški proti njej, ji iztrgal ročno torbico, ki je bila v nji zlatata ura, poročni prstan in 50 Din gotovine, tako da trpi napadenka 600 Din škode. Opozarjamo ljudstvo, ako bi kdo prodajal te predmete, da dotičnega naznanijo najbližji orožniški postaji.

Sokol

Lahkoatletske tekme sokolske župe Kranj

Da pokaže rezultat dela na polju lahke atletike in uspehe v letošnjem poletju, je priredila sokolska župa Kranj v nedeljo za svojo V, to je kranjsko skupino, lahkoatletske tekme. — Izven obveznega tekmovalja se je dopolnilo vršila olimpijska štafeta za pokal mestne občine. Tekmovalec je 4 skupine v teku 800×400×200×100 metrov. Start in cilj sta bila pred gimnazijo in sicer so tekli od tu po Prešernovi ulici in Glavnem trgu in zopet nazaj. Rezultati te štafete so: 1. I. štafeta sokolskega društva Kranj (tekstilna šola) 3:54.5. 2. štafeta sokol. društva Strazišče, 3. štafeta sokol. dr. Kranj (tekstilna šola), 4. štafeta sokol. dr. Kranj, ki pa ni prispela na cilj.

— Pri naraščajski štafeti: 4×100 m sta tekli dve skupini, obe od sokol. društva Kranj in je prva prispela na cilj v 54. min. Pri štafeti ženskega naraščaja 4×60 m je nastopila le 1. skupina od sokol. dr. Kranj, ki je dosegla v 29. min. cilj. — Ob pol 11. pa se je pričelo pravo obvezno tekmovalje in sicer v odbojki. Najprej so nastopili člani, nato moški naraščaj in končno članice in ženski naraščaj iz Kranja in Strazišča. Rezultati: (člani) Kranj II : Strazišče 15:8, 7:15, 15:2; Kranj I: Kranj (tekstilna šola) 15:13, 14:16, 11:15. Ker se je zmagovalc v I. tekmi Kranj II. odpovedal igr z zmagovalcem v II. tekmi, je bil končni zmagovalc Kranj (tekstilna šola). Nato so nastopile članice: naraščajnice 15:11, 15:11 in končno moški naraščaj Kranj : Strazišče 15:10, 15:8. Končale so tekme v odbojki ob pol 13. Sodil je povsem objektivno br. Planinšek Viktor. — Popoldne ob 15. so se najprej vršile na letnem telovadšču tekme članov v šestorboju (skok v višino, skok v višino ob palici, med kopla, met kroglice, plezanje 5 m in tek na 100 m). Tekmovalo je 9 članov. Najboljše mesto je dosegel br. Tomaškovič Franjo, Kranj (tekstilna šola), drugo br. Majnik Nande, sokol. dr. Predvor, in tretje br. Košnik Milan, Kranj.

Potem so se vršile tekme v posameznih panogah in so dosegli najboljši rezultate pri skoku v višino br. Tomaškovič Franjo, Kranj, 150 cm, pri skoku v višino ob palici br. Stiglic Viljem, Kranj, 240 cm, pri metu kopla zopet br. Tomaškovič Fr. 39 m (oba od tekstilne šole), pri metu kroglice (obojeročno) br. Mhelčič Joža, Kranj, 17.86 m, pri plezanju 5 m br. Roos Vojteh, Kranj, 9" ni pri teku na 100 m br. Teran Srečko, Kranj (tekst. šola) 11 3/4". — Dalje so se vršile tekme članic v četverboju (skok v višino, skok v daljino, met žoge in tek na 60 m), ki so se jih udeležile samo članice sokol. društva Kranj. Najboljše mesto ima s. Nučč Sonja, drugo s. Vengol Mič in tretje s. Stanič Slavka. Vsek prireditve se je udeležilo precej občinstva, ki ni štedilo z odobravanjem. Zla-

sti tekme v odbojki so spremljali številni »drukarji«. — Tekme so se zaključile v telovadnici z nagovorom br. starešine, ki je predal pokal mestne občine zmagovalni štafeti tekstilne šole. V krajšem govoru se mu je zahvalil Stični Emč, ki je zlasti povdaril veliko naklonjenost njihovega direktorja g. dr. inž. Hočevarja in njegovo razumevanje za telesno vzgojo. Da so baš dijaški tekstilne šole dosegli ta uspeh, gre velika zasluga br. inž. Miakariju, njih profesorju, ki vodi br. tekstilce pri telovadbi. Navdušeni so se zvečer vračali zmagoviti tekmovalci v povorki z priborjenim pokalom v mesto in spremljani od velike množice so prepevali od sreče in veselja.

Beležnica

Koledar.

Danes: Sreda, 20. septembra katoličani: Evstahij, Morana, pravoslavni 7. septembra.

Današnje prireditve.

Kino Matica: Ekstaza.
Kino Ideal: Halo Baby!
Kino šiška: Tajinstvena vrata.

Dežurne lekarne.

Danes: Mr. Kuralt, Gosposvetska cesta 10 in Sušnik, Marjina trg 5.

Izped sita

in rešeta

Nacionalizem je zdaj močno v modi, bolj v modi, nego v srcu, pa se prav radi pokažemo in postavimo na nacionalnih prireditvah. Pred Ljubljano se je prav posebno izkazal tudi naš severni Ptuj. Mnogo Slovencev iz vseh krajev je pohitelo tja, da izkažejo priznanje Ptujčanom za njihovo težko delo med nekdanj tam zelo številnim nemškim prebivalstvom.

Izletniki in nacionalisti so se seveda iz Ptuja oglašali svojim prijateljem z razglednicami. Ena nam je prišla v roke. Kar lično je izdelana in prav lepo kaže na samem stoječi stolp župne cerkve, ki je bil nekdanj stražarna. Pod sliko stoji jasno in razločno »Ptuj«, na drugi strani pa »M. M. Ptuj. Nachdruck verboten«. Toraj še vedno kosček nemščine. Ta razglednica ni zaloga iz še dobrih starih časov, ker bi bil Ptuj na nji Pettau, nego je izdana že v Jugoslaviji in je kljub temu obveljal nemški jezik, kakor da je Ptuj kje ob Dunavu v Avstriji. In nihče se ni zmedel za to. Lepo je sicer od založnika, da se je vsaj skril pod črki M. M., vendar pa smo mnenja, da bi Ptujčani prav lahko našli tega nacionalista, ki je poskrbel, da se ptujski gosti z jugoslovanskih nacionalnih svečanosti morajo javljati svojim prijateljem na nemških razglednicah.

Bilo bi hvaležno delo za Ptujčane, če bi takim gospodom 15 let po ujedinitju prijazno raztolmačili, da Ptujčani bolj razumejo, ako je ponatis prepovedan, kakor pa če je »Nachdruck verboten«, ker take sicer malenkostne stvari ne dvigajo ugleda našega naroda.

Naše gledališče

DRAMA

Začetek ob 20.

Sreda, 20. v agoniji. Red Sreda, Cetrtek, 21.: Sonata strahov. Premijera. Red Cetrtek.
Petek, 22.: Zaprt.
Sobota, 23.: Pohižanje v dolini šentflorjanski. Red B.
Nedelja, 24.: Komedijska zmešnjav. Izven.

Miroslav Križek: »V agoniji« Drevi ob 20. uri prva repriza drame »V agoniji«, ki jo je za naš odrežiral dr. Branko Gavella. V glavnih vlogah nastopijo gospe Mira Danilova, Nablocka ter gg. Sanein in Gregorin. Predstava se vrši za stalni red Sreda, Radi lažjega umevanja Križinskih del opozarjamo na članek »Glembajevščina«, ki je izšel v Gledališkem listu za delo »V agoniji«.

Strindbergova »Sonata strahov« prvič na slovenskem odru. Režiser Ciril Debevec je pripravil slovenski prevod Strindbergove trodeljanske komorne igre »Sonata strahov« in naštudial to delo z našim dramskim ansambлом. V posameznih vlogah sodelujejo: ga. Marija Vera, gdca. Boltarjeva, ga. Rakarjeva, Medvedova, Slavčeva in Kukčeva ter gg. Skrbinšek, Dabevec, Kralj, Potokar, Plut, Jerman in Sanein. Po zamisli g. režiserja je napravil načrte za inscenacijo ing. arh. Franz. Opozarjamo prav posebno, da je to delo brez uvoda, ki je pribložen v Gledališkem listu težko razumljivo, zato priporočamo nakup Gledališkega lista, ki izide za to premiero, ki bo v Cetrtek dne 21. t. m. za stalni abonma Cetrtek.

OPERA

Začetek ob 20.

Sobota, 23.: Pivkova dama. Premijera. Izv. Nedelja, 24.: Jim in Jill, opereta. Izven. Znižane cene.

Ponedeljk, 25.: Zaprt.

»Pivkova dama«, muzikalna drama v 7 aktih, katere snov je porabil Čajkovskega brat po slavni noveli Puškina, je prva opera »vprizoritev« v novi sezoni. Izredno posrečen libreto in genialna muzika nemrtnega Čajkovskega je »Pivkovo damo« dosegla vselej popolnen uspeh in privlačevala vso avojo melodijoznosti tudi široke mase občinstva. Opera je na novo naštudirana in inscenirana in na novo prevedena po g. Niko Stritofu. Premijera je v soboto 23. tm.

Radioprogram

Cetrtek, 21. septembra

12.15: Plošče. 12

ELITNI KINO MATICA
Telefon 2124

možje?
Seveda, to vidimo najbolje

A. D. Emery:

Dve siroti

Roman

In posvetovali so se. In posvetovali so se. Prevladalo je mnenje, naj ostanejo čolni zvezani in šele v skrajni nevarnosti bi vrvi prerežali. In tako je nastala noč.

Zenske je bila morská bolezen tako izčrpala, da že dolgo niso vedele, kaj se godi okrog njih. Večina je ležala nepremično na dnu čolnov.

Poročnik d'Ouvelles je krčevito stiskal ročaj krmila, Marjana je pa sedela močre pri njem, oči uprte v nebo, ki je kar žarelo od neprestanega bliškanja.

Oba dva brodomolca, izgubljena v čolnu sredi širnega morja, sta tisti hip obujala spomine.

Oba sta obujala v spominih preteklost, da bi našla v nji ure svoje mladosti. Marjana je našla v teh spominih pomirjenje, saj ji je bil prijeten občutek, da je sicer grešila kot ljubica Jakoba Frocharda, da pa dela pokoro za svoj greh. Njene poteze so kazale blagodejnih duševnih mir.

Nasprompt so pa globoke brazde na poročnikovem čelu pričale, da roje temu možu težke misli po glavi; bilo je, kakor da ga peče ob tej uri smrtni nevarnosti vest.

Cesar so se mornarji bali, se je zgodilo v prvih nočnih urah.

Veter je pihal z vedno večjo silo in ogromni valovi so mogli postati čolnom vsak hip usodni.

Že opetovano je malo manjkalo, da jih besneči valovi niso prevrnili.

Častnika sta opozorila na to poročnika, ki je moral krvavečega srca zapovedati, naj prerežejo vrvi.

Takoj so ogromni valovi odnesli čolne vsakega na svojo stran. Nekaj časa so se brodomolci med bliskanjem še videli in z veseljem so ugotavljali, da veslajo v isto smer.

Da se prepričajo, da razdalja med njimi ne postaja večja, so v krajših presledkih klicali iz čolna:

— Giorieux!...

Na ta klic so odgovarjali iz drugih dveh čolnov: »Bog nas varuj!«

V temni, viharji noči so bili ti klici strahotni.

Brodomolci so se pa bali, da jih kmalu ne bodo slišali, ker je vedno bolj gromelo in treskalo. Grom je pretresal ozračje in bliski so razsvetljevali ognjeno črne globoke zevajočega obzora.

Zdelo se je, da divja vihar še z večjo silo. Bučanje razburkanega morja, pomešano z ječanjem nevihte, je onemogočalo vsako sporazumevanje med čolni.

Kričali so in se klicali, toda odgovora ni bilo; klici iz enega čolna najbrž niso mogli več doseči drugega čolna.

In ta strašna negotovost je trajala do ranega jutra. Po strašnem divjanju viharja je morje končno vendarle prizanese čolnu, ki sta bila v njem poročnik in Marjana.

Toda jutranja zarja je prinesla poveljniku in njegovi posadki mučno presenečenje. Druga dva čolna sta bila

ponoči izgubila.

Kakor daleč je segalo oko, ni bilo na mirni morskí gladini nobenih sledov. Vihar se je bil poleg, morje umirilo, toda čolnov ni bilo nikjer.

In brodomolci so odveslali naprej sami, zapuščeni, z edino nado v srcu: da srečajo ladjo, ki bi jih vzela na krov.

Od tistega trenutka so bili vsi mornarji globoko potrti.

Eden, stoječ vzravnal spredaj na čolnu, je opazoval obzorje, da bi sporočil drugim radostno vest, če bi se prikazala težko pričakovana ladja ali pogrešana čolna.

Tudi Marjana je vstala; in njene oči so se uprle v daljavo. Nje strah ni bil prevzel, njen obraz je kazal popoln notranji mir. Rada bi bila zagledala v daljavi ladjo ne toliko zavoljo sebe, kolikor zavoljo svojih družic, ki so bile že vse obupane.

Nesrečnice so ihtele, tarnale in skle-pale roke. Zaman bi bilo vse prigovarjanje, naj ohranijo mirno kri. Zdelo se je, da se je vseh lotil obup.

Nevarnosti od strani morja in viharja se je pridružil še strah pred lakoto z vsemi mukami groznega smrtnega boga.

Se nekaj dni, pa bo začelo primanj-kovati hrane; sodček z vodo je bil že do polovice prazen in hrano je bilo treba deliti že po pičlih porcijah.

— Ali je res čakala nesrečne brodo-molce tako kruta usoda, kakor se je bal poročnik d'Ouvelles?

Na to je kazal dan, ki je sledil vi-harni noči, ko sta dva čolna brez sledu izgubila.

Toda po strašnih, dolgih urah strahu in negotovosti se je naenkrat razle-gel klic mornarja na jamboru:

— Ladja na obzorju!

Takoj so planili vsi brodomolci po-konci, iztegnili so roke proti belim ja-drom in začeli klicati na pomoč, kakor da bi jih mogla slišati posadka ladje, oddaljene več milij.

Nekaj časa so zaman klicali, potem jih je pa zopet obšla groza.

Kako naj bi opozorili nase posadko ladje na obzorju? Kakšna znamenja bi morali dati, da bi jih opazili na tako veliko daljavo?

Poročnik je zapovedal dvigniti ob-čolnu pritrjeni drog s kavljem in prive-zati na konec kos blaga, ki naj bi opo-zoril posadko tuje ladje, da so v čolnu pomoči potrebni brodomolci.

Marjana je takoj odrgala od svoje-ga krila širok trak, da so ga privezali na konec droga.

In to znamenje je vihralo po zraku sredi klincev obupajočih brodomolcev.

Potem so pa čakali v mučni napeto-sti, boječ se, da bi ladja ne odplula na-prej bodisi zato, ker posadka ni opazi-la znamenja ali pa ker se poveljnik ni zmenil za usodo nesrečnežev, ki so ga zaman klicali na pomoč.

Čakali so, oči uprte v ladjo, stoječo na videz nepremično na obzorju.

Nastal je trenutek grozne napetosti, ki se je izpremenila v obup, ko so opa-zili, da je ladja izpremenila smer.

Kaj je pomenilo to?

Ali ne bodo morali v strahu in grozi gledati, kako se ladja počasi oddaljuje in izgublja tam daleč na meglenem ob-zorju?

To bi pomenilo, da so splavale vse nade po vodi. To bi bil začetek počas-ne smrti, umiranja od lakote, sredi pre-tresljivih krikov in groznih prizorov

besnega obupa, ko izgube močnejši vse človeške lastnosti in se izpremene v divje zveri.

Cas je pa hitel, minute za minutami, dolge kot ure, so tekle v mučni eno-ličnosti.

Solnce se je vedno bolj nagibalo k obzorju in poljubljalo z zadnjimi žarki širno morje.

Zdelo se je, da je ladja vsajena v morje lesketajočih se draguljev.

Se trenutek in to morje v vseh bar-vah prelivaločih se solnčnih žarkov in lahkih valov se pogrezne v temo.

Se trenutek in nesrečni brodomolci pokopljejo komaj porojeno upanje na rešitev.

Tedaj so pa začeli vsi goreče moliti.

Kar se je izpremenila vroča molitev v klince nepopisne radosti. Ladja se je obrnila in krenila z razprostrtimi jadr naravnost proti čolnu.

Gotovo je bila posadka opazila zna-menja. Kmalu ni bilo več mogoče dvo-mniti, da pluje ladja na pomoč brodo-molcem.

Lahen oblček dima se je dvignil ob strani nad krov; zadonel je zamolklo strel in od vseh strani se je čul odmev.

To je bila obluba posadke, da pri-hiti brodomolcem na pomoč.

V čolnu so pa morali razumeti ta poziv tako, da naj veslajo proti ladji.

Mornarji so napeli vse sile in čoln se je mogočno zarezal v valove, pušča-joč za seboj globoko brazdo sredi pe-nečih se valov.

Stephen Pichon umrl

Iz Pariza poročajo, da je umrl tam bivši minister Stephen Pichon. Pokoj-ni je bil rojen l. 1857 v Arnay le Duc in postal je novinar. Kot urednik po-Clemenceau ustanovljenega lista »Ju-stice« je postal prijatelj slavnega fran-coskega državnika in spadal je k nje-govim najzvestejšim privrzcem. Le-ta 1882 je bil izvoljen v parlament in pridružil se je radikalnim socialistom.

Leta 1893 je odločil mandat in se po-svetil diplomatski službi. Najprej je bil poslanik v Haiti, potem pa v Braziliji.

Leta 1898 je bil poslan v Peking, kjer je izposloval za Francijo važne želez-niške koncesije. Leta 1906 je postal zu-nanji minister v Clemenceaujevem ka-binetu. Njegovo delo so bile pogodbe s Španijo in Anglijo o ohranitvi status quo v Atlantskem oceanu in Sredo-zemskem morju ter podobna pogodba o Severnem in Vzhodnem morju z državami ob tih morjih. Njemu se mora Francija zahvaliti za previdno, toda uspešno politiko v maroškem vpraša-nju.

Osvovražil se je pa v javnosti s svo-jimi članki v »Tempsu«, kjer je pisa-l proti antanti kot gospodarsko in vojaš-ko nesmotreni zvezi. Zato je moral v juniju 1911 odložiti ministrstvo in sledil mu je de Selves. Leta 1913 je bil pa zopet imenovan za zunanjega mini-stra, ko je odstopila Briandova vlada.

Tik pred vojno je z vlado vred odsto-pil. V decembru 1917 je bil pa zopet minister v Clemenceaujevi vladi. Bi-l je zelo nezaupljiv napram nemški po-litiki med mirovnimi pogajanj in za-hteval je varnost proti Nemčiji. Leta 1920 je odšel definitivno iz vlade, po-stal je direktor »Petit Journala« in še istega leta je bil izvoljen za predsed-nika novinarskega sindikata. Mnogo zaslug si je pridobil pokojni za Češko-slovaško.

Italija se utrjuje tudi v zraku

Močno letalstvo je napravilo iz Italije pravo valesilo Balbo na delu

Se po svetovni vojni nihče ni videl v Italiji velesile enake Franciji, Angliji ali samo Japonski. Sijajno oborožena, sita in lepo oblečena italijanska arma-da je bila poleg tega še v veliki pre-moči, pa je vendar bežala pred lačni-mi, raztrganimi in izmučenimi avstrij-skimi četami, kadarkoli se jim je za-hotelo pognati Italijane v beg. Italijan-ski vojak sploh ni bil za vojno v strel-skih jarkih, kjer se je moral boriti ne samo proti sovražnikom, temveč tudi proti nesnagi in mrčesu. Je pa vpraša-nje, ali ti slabi vojaki ne bodo izborni vojaški piloti. A bodoča vojna se nam obeta v zraku in iz zraka.

Italija postaja s svojim letalstvom prava velesila. Kako Italijani delajo na polju izpopolnitve svojega letalstva, nam najbolje priča polet Balbove eska-dre čez ocean. Mussolini ni mogel najti za italijansko letalstvo primernejšega moža, kakor je Balbo. Vedel je, da je naloga težka, in izbral je za njo raz-meroma zelo mladega moža, ki je po-kazal občudovanja vredno energijo. Začel je z nepričakovanimi inspekci-ami — priletel na letališče, pregleda vse, premesti nekaj častnikov, kaznuje te-ga ali onega, ki je zamudil v službo in ki ne kaže nobene volje do napredka. Tako je počasi stare ljudi izpreme-nil v nove ali pa jih odslavljal. Pa tudi sta-remu inventariju je prišel Balbo kmalu do živga. Na letališčih je dal podreti stare lesene barake ter zgraditi naj-modernejše hangarje in poslopja. V letalskem ministrstvu je napravil pravo revolucijo. V novem poslopiu so med pisarnami steklene stene, da nih-če ne more lenuhariti. Da bi niti akti ne spali, je dal dvakrat ali trikrat vse pregledati. Kaznoval je strogo, toda pravično. Nastopil je neltzprosnu proti protekciji in povzdignil disciplino, ki jo je svet občudoval na nedavnem poletu učencev orbetelske letalske šole v Ameriko.

Največje Balbovo delo je pa letal-ska šola vojaških pilotov v Orbetelu. Prvi učenci so poleteli v Balbom iz Italije v Brazilijo. V šoli vlada zelo stroga disciplina. Neprestani zdravniški pregledi, stroga prepoved alkohol-nih pijač in kaje, gojitev sporta in to-varšstva. Šoli je dodeljen organizator-ni institut internat Umberta Maddele-ne in v njem se vzgajajo sinovi letal-cev, ki so se smrtno ponesrečili. Po-leg letalske šole v Orbetelu slovi še šola pilotov lovcev v Desenzanu. Iz nje je izšel svetovni rekorder Agello, ki je 10. aprila na avijonu Macchi Ca-stoldi 72 iz tovarne Fiat prekosil v Orlebran rekord angleškega poročnika Steinfortha, ko je dosegel hitrost 682 km 403 m na uro.

V gradnji letal je Italija najbolj stre-mela po osamosvojitvi. Država, nave-zana na uvoz sirovin, bi zašla v poli-tično odvisnost od svojega dobavitelja. Vprašanje jekla so gladko rešile drž-avne železarne v Cognu, kjer se iz-deljuje tudi duraluminij. Ameriški les za propečje so nadomestili z lesom s

trentinskih gor. Namestu svile rabijo za krila laneno platno. Tudi vse po-trebščine za optične, fotografske in ra-dio instrumente izdelujejo Italijani doma.

Vojaško letalstvo od ostale armade ni odvisno. Ono ima svoje ministrstvo, svoj štab in zdaj tudi svojo admiralte-to. Letalskemu ministrstvu so podreje-ne delavnice, šole za pilote in opazo-valce, vojna letalska šola za višje čast-nike in posebni meteorološki zavodi. Letala za bombardiranje so letos po-kazala na manevrih v Milanu, da so na zelo visoki stopnji. V zadnjem času je dobilo italijansko vojaško letalstvo novo napravo za metanje bomb, ki je vdelana v letalo tako, da niti pilot ne pozna njenega ustroja. Tudi zasčedo-valna letala so Italijani zelo izpopolnili. Že lani so dosegli v Curihu v hitrosti z njimi prvo in drugo mesto. Baje ima-jou letala, ki dosežejo hitrost 400 km na uro. Vsak mlad mehanik, ki ga veseli leta-stvo, se lahko brezplačno izšola za pilota. 15. aprila so otvorili v Ita-liji 26 letalskih tečajev, iz katerih pri-de nad 500 mladih pilotov.

Kako nastopi spanec

Fiziologija spanja je predmet živa-hnega zanimanja zdravnikov, ker se po-javlja zadnja leta vedno pogostejše spalna bolezen in pa nespečnost. Du-najski zdravnik Economo je odkril pri proučevanju takozvane možganske hri-pe, ki povzroča nespečnost, da je v možganih prizadet privešek (hypofysa). Privešek lahko smatramo tudi po poskusih na živalih za možgansko središ-če spanja. Z obsevanjem tega centra z röntgenovimi žarki je bil dosežen uspeh pri trajni nespečnosti. Berlinski profesor Zondek je dokazal, da je pri ljudeh, ki trpe na naglem kolebanju duševnega stanja od razdražljivosti do brezbrčnosti v krvi zelo malo broma. Pomirjajoči vpliv broma je že davno znan. Izkazalo se je, da se izloča brom v znatni množini v hypofysu.

V spanju prodira brom v možgane, ko se pa človek prebudi, se nabira zo-pet v hypofysu. Zondek je pripravil bromhormon, ki je vbrizgan v kri povzročil spanje. Možganski privešek tvori torej brom vsebujoči spalni hor-mon. Dokler človek bedi, je nakupičen v možganskem privešku. Spanec pa nastopi s tem, da se iz priveška razši-ri v možgane. Poleg tega zaziblje člo-veka v spanje tudi alkohol, pa morda tudi druge snovi v krvi. Po jedi se po-veča količina alkohola v krvi in člo-vek postane zaspan. Tudi večerni vrček piva vpliva na človeka tako.

Hujše od bradavice.

— Kaj vas bradavica na nosu nič ne jezi? — Bradavica bi me še ne jezila ta-ko, kakor to, da me vsak tepec opozori na njo.

V palači

Ljubljanske kreditne banke

LJUBLJANA, Tyrševa cesta

se oddajo pisarniški in obsežni poslovni prostori.

Točnejše informacije pri upravi zaveda

Prvovrstni HOTEL

v mestu, z restavracijo in kavarno ter opravo; 25 tujskih sob in stanovanja

se odda v najem 1. oktobra 1933,

oziroma 1. januarja 1934.

Ponudbe je poslati na g. Osterberger Aleksander, Ptuj.

ZAHVALA

Za preobilo dokaze iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli povodom nesrečne smrti našega ljubega brata, strica in svaka, gospoda

Ivana Koslerja

se tem potom najiskreneje zahvaljujemo.

Posebno se zahvaljujemo premožnim darovalcem krasnih vencev, zastopnikom oblasti in društev in vsem, ki so dragega pokojnika počastili na poslednji poti.

ZALUJOČE RODBINE:

KOSLER, SEEMANN, RUDEŽ

LJUBLJANA, 20. septembra 1933.

RAZNO

VSE KAR POTREBUJETE

oglašujte v »Slov. Narodu«.

Beseda le Din 0.50. 3516

PO 50 PAR ENTLANJE

vezenje zaves, monogramov.

»Julijana«

Vošnjakova ulica (v bližini

Slamiča) in Sv. Petra c. 55.

NAJBOLJŠA VINA

vseh vrst se točijo v gostilni

»Frankopanski dvor« v Šiški.

NAPROŠA SE

plemenit, dobrosrčen človek, da

bi podaril revni deklici knjige

za 1. razred meščanske šole.

Naslov v upravi »Sl. Naroda«,

event. se knjige oddajo v upra-vi.

3689

Modna konfekcija

Najboljši nakup

A. PRESER, LJUBLJANA,

Sv. Petra cesta 14. 11/T

VINA DALMATINSKA

in slovenska od Din 4.- naprej

na debelo in drobno — Buffet

»Dalmacija«, Novi trg. 3730

Na obroke!

Na hranilne knjžice!

POHISTVO

Dobi se samo pri nas.

Orehove šperane

spalnice Din 7.000.-

črešnjave spalnice > 4.800.-

šperane spalnice > 3.000.-

plekane spalnice > 1.800.-

omare > 400.-

postelje > 200.-

kuhinjske oprave > 850.-

kuhinjske kredence > 450.-

Sprejemamo vsa naročila in

popravila po konkurenčni cen.

— Vse drugo pohištvo se dobi

najceneje pri

MIZARSTVU »SAVA«,

Ljubljana,

Kolodvorska 18 Miklošičeva 6

Telefon 2780

Krojaški

modni atelje

J. JELOVŠEK,

Ljubljana,

Kongresni trg št. 8, I. nadst.

(Poleg Kina Matice)

se priporoča za izdelavo oblek,

površnikov in sukenj vseh vrst.

Moderen kroj. Solidna izdelava.

Zmerne cene. 3824

ČAJNO MASLO

iz pasterizirane smetane Din 19,

čajno maslo iz sladke smetane

Din 18.- franko — razpošilja

vsak dan sveže — Tibaut Ju-

riji, mlekarstvo, Krapje, pošta

Ljutomer. 3725

STANOVANJA

OPREMLJENO SOBO

s posebnim vvhodom, parket,

razgled na cesto — oddam.

— Aleksandrova cesta 7/II, levo.

3677

SLUŽBE

Kdor išče službo,

naj oglašuje v »Slovenskem

Narodu«. Beseda samo Din 0.50

MLAJŠA GOSPODINA

pridna gospodinja, vajena vseh

hišnih del in kuhanja, želi služ-

bo pri boljšem gospodu ali

manjši oibetlji. — Elsa Stor,

Krapina, Popovec. 3654

Prodajam NJIVO